

Libertatea de a trage cu pusca de Geo Dumitrescu

Incadrarea in epoca literara.

-Curente si orientari literare. Receptari critice.-

Geo Dumitrescu apartine, impreuna cu Stefan Augustin Doinas, Radu Stanca, Const. Tonegaru si altii momentului spiritual '45 - '46.

Directiile estetice ale acestui moment sunt diferite: suprarealism, Cercul literar de la Sibiu, care a venit cu o lirica mai clara, un program de modernizare a miturilor - revigorarea baladei ca specie, subiectivismul liric.

Debuta editorial cu volumul Aritmetica in 1941, semnat cu pseudonimul Felix Anadam. Apar apoi la intervale mari de timp: Libertatea de a trage cu pusca (1946), Nevoia de cercuri (1966), Jurnal de campanie (191 A).

Trasatura distinctiva a limbajului poetic al lui Geo Dumitrescu este ironia. Acest lucru a fost observat de critica inca de la debut. Poetul cultiva procedeele urmuziene: depoetizarea sarcastica, refuzul contemplatiei, desacralizarea.

-Tema si semnificatia titlului. Influenta-

Poezia Libertatea de a trage cu pusca a fost publicata mai intai sub titlul de Trebizonda. Criticul Eugen Simion afirma ca aceasta poezie "e fisa de temperatura morala a unei generatii". Este expresia unei realitati in care domina negativul.

Geo Dumitrescu satirizeaza literatura traditionala, patetismul, solemnitata aceasta; este iritat de retorica ei. Poezia se naste din dorinta de a fi reconsiderate valorile epocii sale. "Poetul arata, de la inceput, oroare de contemplatie, care i se pare sterila, si de confesie, care se pare impudica" (D. Micu / N. Manolescu).

Poezia este o satira la adresa societatii, a tuturor mediilor; social, politic, cultural, literar. Libertatea de a trage cu pusca exprima crezul artistic al poetului. Tonul este sarcastic; lumea literara este in intuneric, valorile au murit, toti sunt mizeri. In aceste conditii poetul face din cuvânt o arma prin care sa-si castige dreptul la exprimare si la stabilirea unor valori autentice care guverneze aceasta lume haotica.

-Elemente de structura si compozitie.-

Poemul este structurat in strofe ample, dispuse in catrene, dar frante prin rima regulata a versurilor al doilea si al patrulea in distihuri.

Fiecare secventa lirica se dezvolta pe un enunt aparent clar, dar care poarta in subtext mesajul: umanul sta sub semnul repetabilitatii raului.

Metafora care deschide poemul - "in groapa neagra" - este simbol al lipsei de autenticitate. Se prefigureaza imaginea unei lumi moarte a unui "cimitir" spiritual in care oamenii sunt "murdari, slabi

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

si patetici"

In strofa urmatoare este sugerata cauza raului: omul si-a pierdut dimensiunea morala. Nimic din ceea ce insemna frumos, pur, taina nu ii mai emotioneaza: "Atunci, a iesit luna, fara casca, de undeva din bezna ghimpata; / dar oamenii n-au cazut cu fetele la pamant, / ci au aprins tigarile discutand despre libertatea / de a trage cu pusca / rezemati comod in groapa neagra sau poate chiar / pe cate-o piatra de mormant."

Cuvintele poarta in ele deziluzia omului constient de tragismul situatiei sale: "Sunt sigur ca unul dintre ei eram eu...". Luna nu mai imbie la contemplatie; refuzul sau de a contempla lumea este sugerat de exprimarea ironica "a iesit fara casca".

Poetul se include in randul celor care nu mai vibreaza ia nimic pentru ca valorile sunt rasturnate. "Pistolul meu ghintuit, cu douazeci si patru de focuri," - idealul sau artistic.

Asaltul Trebizondei este metafora in care ascunde derizoriul in care a cazut lumea, meschinaria ei.

Iritarea vizibila in prima strofa va fi camuflata in secventa de mijloc, in care foloseste ironia pentru a detensiona liric atmosfera creata.

Trimiterile la istorie, la literatura traditionala sunt realizate cu aceeasi nota ironica prin care subliniaza disocierea sa de acest mod de percepere a lumii. Persifleaza conformismul, automatismele limbii ("Ca un erou din Sadoveanu eram viteaz si crud").

In final, printr-o tehnica clasica de confundare a planurilor, secolele se amesteca in fumul unei tigari "fumate demult", pentru ca apoi sa se generalizeze aceasta situatie, exprimand astfel ideea ca lucrurile s-au petrecut dintotdeauna la fel: "Paralel cu noi, dedesubt, oamenii isi dormeau vesnicia - / si ei discutau despre libertatea de a trage cu pusca, dupa fiecare macel!..!."

-Procedee artistice. Imagini si figuri de stil.-

Tragismul cotidianului in care traieste nu poate fi infatisat cu mijloace traditionaliste. Nu exista constrangere prozodica; Geo Dumitrescu renunta la rima, ritm, masura. Versul liber si simbolistica nascuta din insertia gandului in cuvant sunt specifice modernismului la care poetul a aderat.

Stilul sau are nu este unul retoric ci mai degraba colocvial; creeaza un joc subtil intre iluzie si realitatea exprimata prin folosirea ironiei ca masca a tragismului conditiei umane.